TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. liepos 16 d.*

Byloje C-128/08

dėl *tribunal de première instance de Liège* (Belgija) 2008 m. kovo 20 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2008 m. kovo 28 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Jacques Damseaux

prieš

Belgijos valstybę,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai M. Ilešič, A. Borg Barthet, E. Levits (pranešėjas) ir J.-J. Kasel,

* Proceso kalba: prancūzų.

generalinis advokatas P. Mengozzi,
posėdžio sekretorė R. Şereş, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. vasario 5 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— J. Damseaux, atstovaujamo advokato E. Traversa,

— Belgijos vyriausybės, atstovaujamos J.-C. Halleux,

— Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos M. Lumma ir C. Blaschke,

— Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos G. de Bergues ir J.-Ch. Gracia,

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos I. Bruni, padedamos *avvocato dello Stato* P. Gentili,

— Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. Noort ir C. Wissels, bei Y. de Vries,

— Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos L. Seeboruth ir S. Ford,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir J.-P. Keppenne,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su EB 56 ir 293 straipsnių išaiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant bylą tarp J. Damseaux ir Belgijos mokesčių administratoriaus dėl dividendų, kuriuos jis gavo iš Prancūzijoje įsteigtos bendrovės ir kurie jau buvo apmokestinti šioje valstybėje narėje, apmokestinimo Belgijoje.

Teisinis pagrindas

3 1964 m. kovo 10 d. Belgijos ir Prancūzijos sutarties dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo ir tarpusavio administracinės bei teisinės pagalbos taisyklių pajamų mokesčio srityje nustatymo, iš dalies pakeistos 1999 m. vasario 8 d. Briuselyje pasirašytu papildomu susitarimu (toliau – Prancūzijos ir Belgijos sutartis), 15 straipsnyje numatyta:

„1. Dividendai, kurių šaltinis yra Susitariančiojoje Valstybėje ir kurie išmokėti kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, apmokestinami toje kitoje valstybėje.

2. Tačiau, nepažeidžiant šio straipsnio 3 dalies nuostatų, tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, ir pagal tos Valstybės įstatymus, tačiau taip nustatytas mokestis negali viršyti:

<…>

b) 15 % bendros dividendų sumos <…>

Ši dalis nesusijusi su bendrovės pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimu.

<…>

4. Jeigu negauna 3 dalyje minimų išmokų, Belgijos rezidentas, gaunantis bendrovės, Prancūzijos rezidentės, mokamus dividendus, gali prašyti grąžinti nuo tokių dividendų išskaičiuotą mokestį prie šaltinio, kurį sumokėjo dividendus išmokėjusi bendrovė. Prancūzija iš grąžintinų sumų gali atskaityti mokestį prie šaltinio, numatytą šio straipsnio 2 dalyje, pagal tarifą, taikomą dividendams, su kuriais yra susijusios grąžintinos sumos.

<…>“

4 Prancūzijos ir Belgijos sutarties 19 straipsnio A dalyje tvirtinama:

„Dvigubo apmokestinimo išvengiama tokiais būdais:

A. Belgijoje:

1. Pajamos iš akcijų ir paskolintų lėšų bei kitos pajamos, patenkančios į 15 straipsnio 2–4 dalis, nuo kurių Prancūzijoje sumokėtas mokestis prie šaltinio ir kurias gauna bendrovės, Belgijos rezidentės, turinčios mokėti pelno mokestį, atleidžiamos nuo pelno mokesčio ir mokesčio už pajamas iš akcijų ir paskolintų lėšų Belgijos teisės aktų numatytomis sąlygomis, išskaičiuojant standartinio tarifo mokestį prie šaltinio nuo jų sumos po Prancūzijoje sumokėto mokesčio.

Kalbant apie ankstesnėje pastraipoje numatytas pajamas, kurias gauna kiti Belgijos rezidentai <…>, nuo kurių mokestis prie šaltinio sumokėtas Prancūzijoje, Belgijoje mokėtinas mokestis nuo jų sumos po Prancūzijoje sumokėto mokesčio prie šaltinio

sumažinamas, pirma, sumokėtu standartinio tarifo mokesčiu prie šaltinio ir, antra, fiksuoto dydžio užsienyje sumokėtu mokesčiu, kurį galima atskaityti taikant Belgijos teisės aktuose nustatytas sąlygas, tačiau ši dalis negali būti mažesnė nei 15 % neto sumos.

Kalbant apie dividendus, kuriems taikoma 15 straipsnio 2 ir 3 dalių tvarka ir kurie išmokami fiziniam asmeniui, Belgijos rezidentui, šis asmuo gali vietoje pirmiau minėto fiksuoto dydžio užsienyje sumokėto mokesčio atskaitos tokių pajamų atžvilgiu atskaityti mokesčio kreditą pagal tarifą ir laikantis tvarkos, numatytų Belgijos teisės aktuose dėl bendrovių, Belgijos rezidenčių, išmokėtų dividendų, su sąlyga, kad ne vėliau kaip per terminą, nustatytą kasmetinei jo deklaracijai pateikti, dėl to pateikiamas prašymas raštu. <…>.“

5 Pajamų mokesčių kodekso, konsoliduoto 1992 m. balandžio 10 d. Karaliaus dekretu ir patvirtinto 1992 m. birželio 12 d. Įstatymu (*Moniteur belge* priedas, 1992 m. liepos 30 d., toliau – CIR 1992), 171 straipsnyje numatyta:

„Nukrypstant nuo 130–168 straipsnių, atskirai apmokestinami, nebent taip apskaičiuotas mokestis, padidintas mokesčiu už kitas pajamas, yra didesnis už tą, kuriam esant šie straipsniai būtų taikomi visoms apmokestinamosioms pajamoms:

<…>

2a – 15 %:

<…>

b) dividendai, numatyti 269 straipsnio antrosios pastraipos 2 dalyje, trečiojoje ir vienuoliktojoje pastraipose.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

6 J. Damseaux yra Belgijos rezidentas, 2005–2007 m. iš Prancūzijoje įsteigtos akcinės bendrovės „Total“, kurioje turėjo 5 463 akcijas, gavęs dividendų.

7 Iš pradžių šie dividendai buvo apmokestinti 25 % mokesčiu prie šaltinio Prancūzijoje. Remdamasis Prancūzijos ir Belgijos sutarties 15 straipsnio 2 dalimi J. Damseaux galėjo paprašyti grąžinti tokią dalį minėto mokesčio, kad Prancūzijoje minėti dividendai nebūtų apmokestinami daugiau kaip 15 %.

8 Po šio apmokestinimo likusi dividendų dalis Belgijoje buvo apmokestinta 15 % mokesčiu už pajamas iš akcijų ir paskolintų lėšų.

9 Teigdamas, kad dividendai iš Prancūzijos yra apmokestinami daugiau nei dividendai iš Belgijos ir kad Belgijos Karalystė, kaip rezidavimo valstybė, sutikusi, jog Prancūzijos Respublika išskaičiuotų mokestį prie šaltinio, turi leisti Prancūzijoje sumokėtą mokestį

atskaityti iš Belgijos mokesčio už pajamas iš akcijų ir paskolintų lėšų, arba atsisakyti rinkti šį mokestį tam, kad būtų panaikintas dvigubas apmokestinimas, J. Damseaux pateikė skundus dėl Belgijos mokesčių administratoriaus su gautais dividendais susijusių pranešimų apie mokesčio dydį.

10 Kai Belgijos mokesčių administratorius, remdamasis Prancūzijos ir Belgijos sutarties 15 straipsniu, kuriame numatyta, kad dividendai yra apmokestinami ir Prancūzijoje, ir Belgijoje, atmetė minėtus skundus, J. Damseaux kreipėsi į *tribunal de première instance de Liège*.

11 Šis teismas teigia, kad Belgijos rezidentai yra skirtingai apmokestinami atsižvelgiant į tai, ar jie gauna dividendus iš Belgijoje, ar kitoje valstybėje narėje įsteigtos bendrovės, nors jų situacijos objektyviai panašios. Iš tikrųjų užsienio bendrovės Belgijos rezidentui išmokamiems dividendams taikomas tarptautinis teisinis dvigubas apmokestinimas, o Belgijos bendrovės Belgijos rezidentui išmokėti dividendai yra apmokestinami 15 % pagal CIR 1992171 straipsnio 2a dalies b punktą ir nėra dvigubai apmokestinami.

12 Pažymėjęs, kad Prancūzijos ir Belgijos sutartis nebuvo prašymo priimti prejudicinį sprendimą, pateikto byloje, kurioje priimtas 2006 m. lapkričio 14 d. Sprendimas *Kerckhaert ir Morres* (C-513/04, Rink. p. I-10967), dalykas, *tribunal de première instance de Liège* nurodo, kad minėta sutartis yra Belgijos mokesčių įstatymų dalis ir todėl turi atitikti Bendrijos teisę. Šis teismas pažymi, kad Belgijos Karalystė nesiėmė jokių priemonių šių dividendų dvigubam apmokestinimui panaikinti.

13 Šiomis aplinkybėmis *tribunal de première instance de Liège* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar (EB) 56 straipsnį reikia aiškinti kaip draudžiantį apribojimą, kylantį iš (Prancūzijos ir Belgijos sutarties), kuri palieka dvigubą dividendų už Prancūzijoje įsteigtų bendrovių akcijas apmokestinimą iš dalies ir pagal kurią šie dividendai apmokestinami daugiau nei vieninteliu Belgijos mokesčiu prie šaltinio, taikomu dividendams, kuriuos išmoka Belgijos bendrovė akcininkui, Belgijos rezidentui?

2. Ar (EB) 293 straipsnį reikia aiškinti taip, kad pagal jį neteisėtas yra Belgijos (Karalystės) neveikimas, nes ji kartu su (Prancūzijos Respublika) iš naujo nesiderėjo dėl naujos dividendų už Prancūzijoje įsteigtų bendrovių akcijas dvigubo apmokestinimo panaikinimo tvarkos?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

14 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar EB 56 straipsnis draudžia dvišalę sutartį mokesčių srityje, pagal kurią vienoje valstybėje narėje įsteigtos bendrovės išmokėti dividendai kitoje valstybėje narėje reziduojančiam akcininkui gali būti apmokestinami abiejose valstybėse narėse, o akcininko rezidavimo valstybė narė neužkerta kelio iš to kylančiam dvigubam apmokestinimui.

15 Šiuo atveju pagal Prancūzijos ir Belgijos sutarties 15 straipsnį dividendai, kurių šaltinis yra susitariančiojoje valstybėje ir kurie išmokėti kitos susitariančiosios valstybės rezidentui, apmokestinami toje kitoje valstybėje, tačiau jiems gali būti taikomas

mokestis, kuris neturi viršyti 15 % bendros dividendų sumos toje susitariančiojoje valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė.

16 Nors Prancūzijoje įsteigtos bendrovės išmokėti dividendai Belgijoje reziduojančiam akcininkui gali būti apmokestinami abiejose valstybėse narėse, iš Prancūzijos ir Belgijos sutarties matyti, kaip tvirtina ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kad joje taip pat yra numatytos nuostatos dvigubam apmokestinimui išvengti.

17 Iš tiesų pagal Prancūzijos ir Belgijos sutarties 19 straipsnio A dalies 1 dalies antrąją pastraipą, kalbant apie Belgijos rezidentais esančių akcininkų gautus dividendus, nuo kurių mokestis prie šaltinio sumokėtas Prancūzijoje, Belgijoje mokėtinas mokestis nuo jų sumos po Prancūzijoje sumokėto mokesčio prie šaltinio sumažinamas, pirma, sumokėtu standartinio tarifo mokesčiu prie šaltinio ir, antra, fiksuoto dydžio užsienyje sumokėtu mokesčiu, kurį galima atskaityti taikant Belgijos teisės aktuose nustatytas sąlygas, tačiau ši dalis negali būti mažesnė kaip 15 % neto sumos. Pagal minėto 19 straipsnio A dalies 1 dalies trečiąją pastraipą, kalbant apie dividendus, kuriems taikoma šios sutarties 15 straipsnio 2 ir 3 dalių tvarka ir kurie išmokami fiziniam asmeniui, Belgijos rezidentui, šis asmuo gali vietoje pirmiau minėto fiksuoto dydžio užsienyje sumokėto mokesčio atskaitos tokių pajamų atžvilgiu atskaityti mokesčių kreditą pagal tarifą ir laikantis tvarkos, numatytų Belgijos teisės aktuose dėl Belgijoje įsteigtų bendrovių išmokėtų dividendų, su sąlyga, kad ne vėliau kaip per terminą, nustatytą kasmetinei jo deklaracijai pateikti, jis dėl to pateikia prašymą raštu.

18 Šiuo klausimu Prancūzijos vyriausybė tvirtina, kad nereikia atsakyti į pirmąjį klausimą, nes Prancūzijos ir Belgijos sutarties tikslas ir poveikis yra išvengti Prancūzijoje įsteigtos bendrovės Belgijoje reziduojančiam akcininkui išmokėtų dividendų dvigubo apmokestinimo.

19 Ieškovas pagrindinėje byloje taip pat tvirtina, kad jeigu Belgijos Karalystė teisingai taikytų Prancūzijos ir Belgijos sutarties 19 straipsnio A dalį, būtų galima išvengti Belgijoje reziduojančio akcininko gautų dividendų iš Prancūzijos dvigubo apmokestinimo. Tačiau Belgijos Karalystė netaiko minėto 19 straipsnio A dalies, nes Belgijos teisės aktuose nenumatyta galimybė atskaityti fiksuoto dydžio sumokėtą mokestį; tai yra ne tik Prancūzijos ir Belgijos sutarties pažeidimas, bet ir EB 56 straipsnyje uždrausta diskriminacija.

20 Pagal EB 234 straipsnį iškeltoje byloje Teisingumo Teismui nepriklauso aiškinti Prancūzijos ir Belgijos sutarties 19 straipsnio A dalies ir nustatyti iš jos kylančias pareigas; tai yra nacionalinių teismų kompetencija.

21 Jei šis nacionalinis teismas, atlikdamas tokį aiškinimą, mano, kad pagal Prancūzijos ir Belgijos sutarties 19 straipsnio A dalį Belgijos Karalystė privalo užkirsti kelią dvigubam apmokestinimui, leisdama atskaityti fiksuoto dydžio mokestį ar taikydama mokesčio kreditą, jam taip pat priklauso nustatyti remiantis savo nacionaline teise minėtos 19 straipsnio A dalies neįgyvendinimo pasekmes.

22 Iš tikrųjų pagal teismo praktiką, remdamasis EB 234 straipsniu, Teisingumo Teismas nėra kompetentingas pareikšti nuomonės dėl galimo valstybių narių sudarytų dvišalių sutarčių, padedančių pašalinti ar sušvelninti neigiamą nacionalinių mokesčių sistemų bendro egzistavimo poveikį, nuostatų pažeidimo, padaryto vienos iš susitariančiųjų valstybių narių (šiuo klausimu žr. 2007 m. gruodžio 26 d. Sprendimo *Columbus Container Services*, C-298/05, Rink. p. I-10451, 46 punktą). Teisingumo Teismas taip pat neturėtų nagrinėti ryšio tarp nacionalinės priemonės ir tokios sutarties dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, nes šis klausimas nepriskirtinas Bendrijos teisės aiškinimui (šiuo klausimu žr. 2000 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *AMID*, C-141/99, Rink. p. I-11619, 18 punktą ir minėto sprendimo *Columbus Container Services* 47 punktą).

23 Vis dėlto iš pirmojo klausimo formuluotės matyti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas remiasi prezumpcija, jog pagal Prancūzijos ir Belgijos sutartį išlieka Prancūzijoje įsteigtos bendrovės Belgijoje reziduojančiam akcininkui išmokėtų dividendų teisinis dvigubas apmokestinimas. Taigi reikia suprasti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pirmuoju klausimu siekiama sužinoti, ar EB 56 straipsnis draudžia tokią dvišalę sutartį mokesčių srityje, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, pagal kurią vienoje valstybėje narėje įsteigtos bendrovės išmokėti dividendai kitoje valstybėje narėje reziduojančiam akcininkui gali būti apmokestinami abiejose valstybėse narėse ir kuri nenumato, kad akcininko rezidavimo valstybė narė besąlygiškai privalo užkirsti kelią iš to kylančiam dvigubam apmokestinimui.

24 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad nors tiesioginiai mokesčiai priklauso valstybių narių kompetencijai, jos privalo ja naudotis laikydamosi Bendrijos teisės (žr., be kita ko, 2005 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Marks & Spencer*, C-446/03, Rink. p. I-10837, 29 punktą; 2006 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Cadbury Schweppes ir Cadbury Schweppes Overseas*, C-196/04, Rink. p. I-7995, 40 punktą; 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, C-374/04, Rink. p. I-11673, 36 punktą ir 2007 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Amurta*, C-379/05, Rink. p. I-9569, 16 punktą).

25 Be kita ko, kiekviena valstybė narė turi, laikydamasi Bendrijos teisės, nustatyti savo paskirstytojo pelno apmokestinimo sistemą ir atsižvelgdama į tai apibrėžti apmokestinimo bazę bei mokesčio tarifą, kurie taikomi dividendus gavusiam akcininkui (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigatio*n 50 punktą; 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, Rink. p. I-11753, 47 punktą ir 2008 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Orange European Smallcap Fund*, C-194/06, Rink. p. I-3747, 30 punktą).

26 Iš to išplaukia, pirma, kad vienoje valstybėje narėje įsteigtos bendrovės išmokėtiems dividendams kitoje valstybėje narėje reziduojančiam akcininkui gali būti taikomas teisinis dvigubas apmokestinimas, jei abi valstybės narės pasirenka vykdyti savo kompetenciją mokesčių srityje ir apmokestinti dividendus gavusį akcininką.

27 Antra, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad nepalankumai, galintys kilti dėl to, jog įvairios valstybės narės paraleliai įgyvendina savo kompetenciją mokesčių srityje, nėra EB sutartimi draudžiami apribojimai tiek, kiek tokiu būdu nėra diskriminuojama (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Kerckhaert ir Morres* 19, 20 ir 24 punktus ir sprendimo *Orange European Smallcap Fund* 41, 42 ir 47 punktus).

28 Nors dvigubo apmokestinimo panaikinimas Europos bendrijoje yra vienas iš Sutarties tikslų, vis dėl to reikia konstatuoti, kad, išskyrus 1990 m. liepos 23 d. Konvenciją dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo koreguojant asocijuotų įmonių pelną (OL L 225, p. 10), valstybės narės šioje srityje nesudarė jokios daugiašalės sutarties pagal EB 293 straipsnį (žr. 1998 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Gilly*, C-336/96, Rink. p. I-2793, 23 punktą).

29 Be to, išskyrus 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyvą 90/435/EEB dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms (OL L 225, p. 6; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 147), ir 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvą 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo (OL L 157, p. 38; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 271), Bendrijos teisėje iki šiol nebuvo priimta jokia vienodinanti ar derinanti priemonė, kuria būtų siekiama išvengti dvigubo apmokestinimo situacijų (žr. minėto sprendimo *Orange European Smallcap Fund* 32 punktą).

30 Nesant Bendrijos suvienodinimo ar derinimo priemonių, valstybės narės lieka kompetentingos sutartimis arba vienašališkai nustatyti savo galių mokesčių srityje pasidalijimo kriterijus, visų pirma siekiant išvengti dvigubo apmokestinimo (minėto sprendimo *Gilly* 24 ir 30 punktai; 1999 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Saint-Gobain ZN*, C-307/97, Rink. p. I-6161, 57 punktas; minėtų sprendimo *Amurta* 17 punktas ir sprendimo *Orange European Smallcap Fund* 32 punktas). Valstybės narės turi imtis priemonių, būtinų tam, kad būtų išvengta dvigubo apmokestinimo situacijų, taikydamos, be kita ko, tarptautinėje mokesčių srities praktikoje naudojamus kriterijus (žr. minėto sprendimo *Kerckhaert ir Morres* 23 punktą).

31 Kaip nurodyta šio sprendimo 15 punkte, šiuo atveju remiantis Prancūzijos Respublikos ir Belgijos Karalystės sutartu jų galių mokesčių srityje pasidalijimu Prancūzijoje įsteigtos bendrovės išmokėti dividendai Belgijos rezidentui gali būti apmokestinami abiejose valstybėse narėse.

32 Kai dividendai apmokestinami ir valstybėje narėje, kurioje jie išmokami, ir akcininko rezidavimo valstybėje narėje, jei būtų manoma, kad rezidavimo valstybė narė būtinai turėtų užtikrinti, jog būtų išvengta šio dvigubo apmokestinimo, pirmenybė apmokestinti šias pajamas būtų suteikta valstybei narei, kurioje išmokami dividendai.

33 Net jei toks kompetencijų pasidalijimas atitiktų tarptautinę teisinę praktiką, išdėstytą Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) parengtoje pavyzdinėje pajamų ir turto mokesčių konvencijoje, būtent jos 23 straipsnio B dalyje, aišku, kad dabartinė Bendrijos teisė, esant tokiai situacijai, kokia susiklostė pagrindinėje byloje, nenustato bendrų kompetencijos, susijusios su dvigubo apmokestinimo Bendrijos viduje panaikinimu, pasidalijimo tarp valstybių narių kriterijų. (žr. minėtų sprendimų *Kerckhaert ir Morres* 22 punktą ir *Columbus Container Services* 45 punktą).

34 Taigi, nors valstybė narė negali remtis dvišale sutartimi siekdama išvengti jai Sutartimi nustatytų pareigų (žr. 2006 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Denkavit Internationaal ir Denkavit France*, C-170/05, Rink. p. I-11949, 53 punktą ir minėto sprendimo *Amurta* 55 punktą), aplinkybė, kad minėti dividendai gali būti apmokestinami ir valstybėje narėje, kurioje jie išmokami, ir akcininko rezidavimo valstybėje narėje, nereiškia, jog pagal Bendrijos teisę rezidavimo valstybė narė privalo užkirsti kelią nepalankumams, galintiems kilti vykdant dviejų valstybių narių taip pasidalytą kompetenciją.

35 Šiomis aplinkybėmis, kadangi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pirmasis klausimas yra susijęs tik su Prancūzijos ir Belgijos sutartimi, jam reikia atsakyti, jog dėl to, kad dabartinė Bendrijos teisė, esant tokiai situacijai, kokia susiklostė pagrindinėje byloje, nenustato bendrų kompetencijos, susijusios su dvigubo apmokestinimo Bendrijos viduje panaikinimu, pasidalijimo tarp valstybių narių kriterijų, EB 56 straipsnis nedraudžia tokios dvišalės sutarties mokesčių srityje, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, pagal kurią vienoje valstybėje narėje įsteigtos bendrovės išmokėti dividendai kitoje valstybėje narėje reziduojančiam akcininkui gali būti apmokestinami abiejose valstybėse narėse ir kuri nenumato, kad akcininko rezidavimo valstybė narė besąlygiškai privalo užkirsti kelią iš to kylančiam dvigubam apmokestinimui.

Dėl antrojo klausimo

36 Atsižvelgiant į pirmojo klausimo atsakymą, į antrąjį klausimą atsakyti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

37 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

Kadangi dabartinė Bendrijos teisė esant tokiai situacijai, kokia susiklostė pagrindinėje byloje, nenustato bendrų kompetencijos, susijusios su dvigubo apmokestinimo Europos bendrijos viduje panaikinimu, pasidalijimo tarp valstybių narių kriterijų, EB 56 straipsnis nedraudžia tokios dvišalės sutarties mokesčių srityje, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, pagal kurią vienoje valstybėje narėje įsteigtos bendrovės išmokėti dividendai kitoje valstybėje narėje reziduojančiam akcininkui gali būti apmokestinami abiejose valstybėse narėse ir kuri nenumato, kad akcininko rezidavimo valstybė narė besąlygiškai privalo užkirsti kelią iš to kylančiam teisiniam dvigubam apmokestinimui.

Parašai.